

עמ"י 20350/12/15 - דור דהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

10 דצמבר 2015

עמ"י 20350-12-15 דהן(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט ד"ר אחיקם סטולר
העורר
נגד
המשיבה
דור דהן (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר - עו"ד בועז קניג

ב"כ המשיבה - פקד מר אהרון רנד וחוקר מר חגי אקלר

העורר לא הובא בהסכמת בא כוחו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה בתיק מ"י 13423-12-15 מיום 7.12.15 אשר הורה על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 13.12.15 (כב' השופט נוריאלי).

העורר נעצר ביום 6.12.15 בחשד לביצוע עבירה של התפרצות לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה. ביום למחרת - 7.12.15 התבקשה הארכת מעצרו של העורר למשך 5 ימים כאשר עילות המעצר הנטענות הינן מסוכנות ושיבוש הליכי חקירה. ביום 7.12.15 הורה בית המשפט קמא על הארכת מעצרו של העורר עד ליום 9.12.15. ביום 9.12.15 נתבקשה הארכת מעצר נוספת של העורר למשך 5 ימים נוספים, כאשר עילות המעצר הנטענות הינן מסוכנות ושיבוש הליכי חקירה. באותו יום הורה בית המשפט קמא על הארכת מעצר של העורר עד ליום 13.12.15 בשעה 14:00, על החלטה זו הוגש הערר שבפניי.

החלטת בית משפט קמא:

עמוד 1

התיק מוכר היטב לביהמ"ש קמא מהארכת מעצר קודמת בעניינו של העורר ומהארכת מעצר של חשוד אחר שנידון בפני בימ"ש קמא. באשר לחשוד הנוסף הורה בית משפט קמא על מעצרו עד ליום 13.12.15. בית המשפט קמא התרשם מתיק החקירה שחלה התפתחות של ממש בחקירה והחשד הסביר מעניינו של העורר התעבה. בית משפט קמא מתייחס לטענת הסנגור כי עובר לדיון הגיע להסכמה עם נציגי המשטרה החוקרת לפיה יוארך מעצרו של העורר עד ליום 11.12.15, וכי לאחר שהתקבלה החלטת בית משפט קמא בעניין החשוד האחר שינתה היחידה החוקרת את טעמיה וביקשה להאריך את המעצר עד ליום 13.12.15 למועד שאליו הוארך המעצר של החשוד הנוסף. בית המשפט קמא מציין בהחלטה כי: "בהגנות רבה ציין נציג היחידה החוקרת כי הטעם היחיד לשינוי הוא החלטת בית המשפט והיפנה לפעולות החקירה שנותרו לביצוע". בית משפט קמא כותב בהחלטתו כי: "יש טעם בטרזניה הקשה שמעלה הסנגור והטענות שבפיו נכונות ומוצדקות. עם זאת בהתחשב בפעולות החקירה שנותרו לביצוע ועוצמת החשד הסביר ועילות המעצר אינני יכול להיעתר לבקשתו ולקצר את פרק הזמן בעת הזו באשר לטעמי יש בכך כדי לפגוע בחקירה". עוד כתב בית משפט קמא שהוא לא התעלם מהטענות ובכוונתו להתחשב בהן ולתת להן משקל נכבד בדיון הבא ככל שתוגש בקשה להארכת מעצר מצד היחידה החוקרת.

הערר עצמו

ב"כ המערער הלן על כך שהיחידה החוקרת התכחשה לסיכום מפורש עמו באשר מדובר בהבטחה שלטונית שהופרה, וכן שגה בית המשפט קמא אשר לא התייחס לעניין זה והורה על מעצר עד ליום 13.12.15 בניגוד להסכמה אליה הגיע הנציג.

אני מוצא טעם רב בדבריו של ב"כ העורר שכן עמדתו הולמת את הלכת בית המשפט העליון בעניין בש"פ 3868/11 אגבריה מיום 23.5.11 (פורסם בנבו): **"שותף אני לעמדת בית המשפט המחוזי הנכבד בחיפה לעניין התמיהות באשר להתנהלות המשטרה במכלול, ואבהיר: תחילה, בחרה המשטרה לסגת בה מהסכמת הצדדים שנמסרה בדיון מתאריך 18.5.2011. לאחר מכן, בעררה לבית המשפט המחוזי, נעשה ניסיון להתנער מאותה הסכמה, ולחלופין - נטען כי נציגה של המשטרה, שעתר למעצרו של המבקש, לא היה מוסמך להגיע להסכמות אודות שחרורו של המבקש בתום החקירה. דומה כי ניתן היה לבחור בדרך פעולה אחרת (ואולם לא כך נעשה). מלכתחילה היתה המשטרה יכולה להימנע ממתן הסכמה באשר לשחרורו של המבקש בתום שלושה ימי חקירה, ולנסות לשכנע את בית משפט השלום אף בלא הסכמתו של המבקש, שניתנה על-יסוד הבטחת המשטרה - כי יש להאריך את מעצרו של המבקש. היא יכולה היתה גם לסייג את הסכמתה, למקרה של גילוי ראיות חדשות, או דרישה של הפרקליטות להשלמת חקירה. אולם מתן הסכמה בלתי מסויגת, ואז התנערות ממנה, מעוררות קושי, אם לנקוט לשון המעטה. ברי כי יהיו נסיבות שיצדיקו לעתים נסיגה מהבטחה בלתי מסויגת להסכים לשחרורו של חשוד, אך נסיבות אלה צריכות להיות ככלל משמעותיות, ולא צפויות יחסית, כגון: הצורך בביצוע פעולות חקירה נוספות, או מסוכנותו של המבקש - נתון".**

כמו בעניין אגבריה הנ"ל כך גם ראוי היה שהמדינה תתייחס ביתר רצינות להבטחה מנהלית של ב"כ המדינה שאין להקל בה ראש.

אשר על כן, התוצאה היא שראיתי לקבל את הערר, לקצר את תקופת המעצר, באופן שהעורר יעצר עד ליום עמוד 2

11.12.15 בשעה 12:00.

ניתנה והודעה היום כ"ח כסלו תשע"ו, 10/12/2015 במעמד הנוכחים.

אחיקם סטולר , שופט